

A mézédés átfolyás (Diabetes Mellitus)

Van egy régi ajtó a suliban, ami időtlen idő óta nem nyílik. A tanító néni szerint legalább 100 éve. Anyu azt mondta, hogy ha sokat sportolok, és elég erős leszek, ki tudom majd nyitni, ha szükségem lesz rá. Mivel szerinte már amúgy is „különleges” vagyok, hittem neki.

Egyszer csak eljött a nagy nap. Szerda délután volt. Egy kicsit megint rosszul éreztem magam és el akartam bújni azok előtt a gonosz fiúk előtt, akik mindig bánanak. Épp arra a folyosóra futottam, ahol az az ajtó volt. Nekirugaszkodtam, megfogadtam a kilincset és... Kinyílt. Egy olyan helyen találtam magam, amit eddig sosem láttam. Minden gyönyörű zöldeskék fényben pompázott, egyedül egy alig néhány lépésnyire található kis patak aranylott a hegyek alatt. Egyszer csak odalép hozzám valaki, DEMETRIOSZKÉNT mutatkozik be és annyit súg a fülembe: nehogy átlépjem a mézédés átfolyást, mert ott az ellenség lakik. A szent hegytől, a MADHUMEHA-tól balra várja őt a PALEOLITOK népe. Hozzájuk csatlakozzak, mert minden segítség elkel a közelgő nagy háborúban. Hirtelen azt sem tudtam mitévő legyek, de az jutott eszembe, hogy ha olyan erős vagyok, hogy az ajtót is ki tudtam nyitni, biztosan a segítségére lehetek ennek a kedves idegennek.

Így hát elindultunk. Alig telt bele néhány röpke órába és megpillantottam őket. Óriási tömeg sorakozott egy nagyszakállú, öreg varázsló előtt, aki valamit osztogatott nekik. Azt kiabálta, hogy: „Mindenki vegyen a csodaszerből, a nélkül senki ne induljon el!” Így hát én is odarohantam. Felém nyújtotta ráncos kezét és valami furcsa dolgot tartott benne. Kérte, hogy vegyem el. Azt mondta csicsókából és fahéjból készült páncél, megvéd mindentől. Szükségem lesz rá, így aztán elvettem, magamra öltöttem és beálltam kedves kis zöld útikalauzom mellé a tömött sorba. Elindultunk az aranylótó folyó irányába.

A folyón való átkelés játszi könnyedséggel ment. Hatalmas létrákat fektettek keresztbe, amin viszonylag gyorsan át lehetett futni a víz felett. A túloldalon azonban sosem látott ellenség várt minket. ÓRIÁS HANGYÁK voltak. Csápjaikat az ég felé meresztve próbálták kiszimatolni a közelgő ellenséget. Ahogy közeledtünk hozzájuk, egyre jobban féltem. De vettem egy nagy levegőt, és ahogy a torkomon kifért, üvöltve rohantam feljűk. És akkor valamiféle csoda történt. Egyszerűen kikerültek minket. Egyikőjük sem foglalkozott velünk, még a vezérük sem, aki mindegyik hangyánál nagyobb volt. Lehajtották a fejüket, fura hangot hallattak és elrohantak mellettünk, mintha láthatatlanok lennének. Volt néhány helybéli, aki nem kért a varázsló útravalójából, a fahéjból és csicsókából készült páncélból. Őket felkapták, megkötözték, megfogadták és elfutottak velük. De minket nem bántottak, szinte már féltek tőlünk. És egyszer csak mindegyikőjük eltűnt. Csak mi maradtunk: A PALEOLITOK.

MAGYARÁZAT:

Mézédés átfolyás	→ diabetes mellitus, a cukorbetegség neve A FOLYÓ, JÓ ÉS ROSSZ KÖZÖTT
Diéta, testsúlycsökkentés, sport	→ egyes típus megelőzése, kezelése
paleolit táplálkozás	→ kettes típus megelőzése (tej, cukor, stb. kerülése) AZ ŐSHONOS TÖRZS
Demetriosz	→ orvos, görög, a betegség felfedezője... UTIKALAUZ
Madhumeha	→ Indiában így hívják a betegséget SZENT HEGY
Hangyák	→ ha ők szeretik egy cukorbeteg vizeletét, akkor az illető cukorbeteg ELLENSEG
Csicsóka	→ inulin- alternatív gyógymód, szénhidrát, energiaforrás, nem emeli a vércukorszintet
Fahéjkapszula, szintén alternatív gyógymód, csökkenti a vércukor szintet FEGYVER, CSODASZER	

Üdvrivalgás tört ki az évezredek óta ott élő törzs tagjaiból. Énekeltek és táncoltak. Hatalmas tüzet raktak az újonnan elfoglalt dombok árnyékában, körbeálltak és ünnepeltek. Óriási mosolygal az arcomon beálltam közéjük. Ahogy telt-múlt az este, egy ismerős arcot pillantottam meg. DEMETRIOSZ volt az. Felismert, odaszaladt hozzám és megköszönte a segítséget. Búcsúzóul csak annyit mondott: „Viseld ezt a páncélt minden nap, kövesd szüleid utasításait, és térj vissza közénk, mert nagy szükségünk lesz rád! Te vagy az első, akit befogadunk magunk közé!”

Reggel a saját ágyamban ébredtem, mintha csak álom lett volna. Megtöröltem a szemem és az íróasztalnál lévő székre pillantottam. És ott volt! A páncél. Úgy döntöttem, hogy felveszem. A pólóm alatt úgyis észrevehetetlen. S ha az óriás hangyáktól megvédtet, akkor jöhet bármekkora akadály, nehézség ezek után sértetlen leszek. Mert ahogy Anyu mondja: „Különleges vagyok!”

RAJZ:
Bódog Kinga

